

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ การใช้กิจกรรมนันทนาการเพื่อลดพฤติกรรมการกระตุ้นตนเองของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น โรงเรียนสอนคนตาบอดภาคเหนือในพระบรมราชินูปถัมภ์ จังหวัดเชียงใหม่

ผู้เขียน นางสาวสายฝน หลานปัน

ปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การศึกษาพิเศษ)

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

รองศาสตราจารย์สร้อยสุดา วิทยากร ประธานกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รัชนิกร ทองสุคติ กรรมการ

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการใช้กิจกรรมนันทนาการเพื่อลดพฤติกรรมการกระตุ้นตนเองของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น โดยทำการศึกษา Single Case Experimental Design แบบ ABA ตัวอย่างในกรณีศึกษานี้เป็นเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น จำนวน 1 คน เป็นเพศชาย อายุ 7 ปี เรียนระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 โรงเรียนสอนคนตาบอดภาคเหนือในพระบรมราชินูปถัมภ์ จังหวัดเชียงใหม่ ด้วยการสุ่มแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ 1) แผนการจัดกิจกรรมนันทนาการที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้น จำนวน 4 หน่วย รวม 18 แผน 2) ใช้แบบบันทึกความถี่ของการเกิดพฤติกรรมกระตุ้นตนเอง (การกอดตา) ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้ศึกษาใช้เวลาในการสังเกตและบันทึกความถี่ของการเกิดพฤติกรรมการกระตุ้นตนเอง (การกอดตา) เพื่อเป็นข้อมูลเส้นฐาน (Baseline) ขณะใช้แผนการจัดกิจกรรมนันทนาการในการบำบัด และเมื่อถอดถอนการใช้กิจกรรมนันทนาการรวมทั้งสิ้น 54 วัน

ผลการศึกษาพบว่า กิจกรรมนันทนาการมีแนวโน้มที่จะลดพฤติกรรมการกระตุ้นตนเอง (การกอดตา) กล่าวคือ ระยะเวลาก่อนการใช้กิจกรรมนันทนาการพฤติกรรมการกระตุ้นตนเอง (การกอดตา) มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นเนื่องจากแผนสถิติแบบ Split Middle Method มีความชันเท่ากับ 1.1 ระยะเวลาการใช้กิจกรรมนันทนาการ พฤติกรรมการกระตุ้นตนเอง (การกอดตา) มีแนวโน้ม

ลดลงเนื่องด้วยแผนสถิติแบบ Split Middle Method มีความชันเท่ากับ -1 และระยะหลังการถอดถอนกิจกรรมนั้นพบว่าการพฤติกรรมการกระตุ้นตนเอง (การกดตา) มีแนวโน้มลดลงและคงที่เนื่องด้วยแผนสถิติแบบ Split Middle Method มีความชันเท่ากับ -0.2 นอกจากนี้ผู้ศึกษายังพบว่ากรณีศึกษาที่มีความพึงพอใจ ความเชื่อมั่นในตนเองและกล้าตัดสินใจมากยิ่งขึ้น

ในการศึกษาครั้งต่อไปนั้นควรจะตระหนักถึงความเหมาะสมของกิจกรรมนั้นพบว่าการต่อช่วงวัย ช่วงความสนใจ และความเหมาะสมของสถานที่ในการวิจัย และควรใช้การสังเกตและการสัมภาษณ์เชิงลึกเพื่อการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพในประเด็นของ พฤติกรรม ความคิด และทักษะสังคมร่วมด้วย

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

Independent Study Title Using Recreation Activities to Decrease Blindism of the Child with Visual Impairment, Northern School for the Blind under the Patronage of the Queen

Author Miss Saifon Lanpan

Degree Master of Education (Special Education)

Independent Study Advisory Committee

Assoc. Prof. Soisuda Vittayakorn Chairperson

Asst. Prof. Dr. Ratchaneekorn Tongsookdee Member

ABSTRACT

The objective of this independent study was to examine the results of the using recreational activities to decrease blindism of a 7-year old boy with visual impairment who was in the first year kindergarten at the Northern Blindness School under the Support of her Majesty the Queen, Chiang Mai Province during the second semester in the academic year 2005. The single case experimental design emphasizing applied behavior analysis (ABA) and purposive sampling were utilized. The instruments included 1) four teaching units with 18 lesson plans and 2) frequency recording form to collect the baseline data during, and after treatment.

The results showed that after using recreational activities, the frequency of hand pressing over eyes of the case study was less as compared to the frequency during and before the treatment, i.e., graph slopes using a split middle method were -0.2, -1, and 1.1, respectively.

In addition, from the observation during and after treatment, the researcher found that the case study was happier, more self-confident, and able to make his own decision.

For further research, age, one's interest, and a suitable place to conduct the study must be taken into consideration. The research methodology should also include observation and an in-depth interview to gather data on individual behaviors, thinking processes, and social skills.